

7. СЪБЪТЪТЪ НА АЗВИЛ КЕСТЕНЪ

Въ градината е тихо и стиващъ вечерна
Крадинъ се промъкващъ и стелътъ се навредъ,
Едвамъ, едвамъ далече въ алейта се мърне
На двоика непозната неясенъ сгушетъ.

✱

Въ забутана алейка на дървения пейка
Седятъ двамина млади и сладко си мислѣтъ
Надъ тѣхъ въ благословенъ е сѣнейнаго гонъ вѣтъ
Високиятъ дивъ кестенъ и слуша цю ^{шепота} ~~мисли~~.

✱

И стѣмъ му е мило, и стѣмъ му е драго
Цюмъ вурда, се се готвѣтъ и хватки
„перски комъ“
И стѣмъ се усмихва и стѣмъ шейне благо.
Така, така дѣца, по... помислѣ Майчинъ домъ!

8. Дайме ни заплата!

Гвидна Катя, друже драга
Цю за гортюски законъ
Съществува въ „Одеонъ“?

Намъ заплата се полага,
А не такси за балконъ!

Да, заплата,

Зеръ и днеска въ тѣмъчината
Пакъ прѣставихме ний двамъ

Нова драма!